

Fremtrædende folk fra Ellinge

Hans Madsen var folketingsmand fra september 1872 til september 1876, valgt af Venstre. Han er født 25/3 1841 som søn af Mads Stephansen, Lyumskovgården. Han blev uddannet ved landbruget og aftjente sin værnepligt som dragon, inden han i 1863 overtog sine svigerforældres gård i Rolfsted og drev den til 1876, hvorefter han var forpagter af Rønningesøgård i 15 år.

Hans Madsen havde adskillige tillidsposter, bl.a. som formand for Hindsholms Landboforening. I 1872 afløste han Cornelius Petersen som Verving-kredsens folketingskandidat for Venstre. Han blev valgt med 631 stemmer mod modkandidatens 106. Selv om han genvalgtes i 1876, trak han sig tilbage fra folketinget, især fordi arbejdet på Rønningesøgård krævede megen tid. Sammen med Klaus Berntsen og Anders Tange tog han stærkt del i valgkampen på Fyn i 1873, og han arbejdede ivrigt for dannelsen af et nyt Venstre i København. Hans Madsen døde 16/10 1918.

Bygmester Andreas David Hjerming Andersen var søn af væver Anders Rasmussen, Pårup mark, hvor han blev født d. 21. okt. 1849 som nr. 6 af en søskendeflok på 10. Som noget usædvanligt for sin tid havde Anders Rasmussen opholdt sig flere steder rundt om i landet. I Århus havde han truffet Else Margrethe Bjerring, der var fra Randers, og de havde giftet sig under et ophold i København. Huset, de kom til at bo i, lå ved Hindemaeskoven, et godt stykke nord for den nuværende Pårup Skovgård.

Da Andreas Andersen var 10 år, kom han i pleje hos sin farbroder, gårdmand Jens Rasmussen, Pårup Enggård. Efter konfirmationen tjente han på forskellige gårde og kom så i lære hos muremester Peter Petersen, Tolvshave på Søllinge mark. Her skulle han have 24 skilling plus kost og logi i løn for sommeren. Om vinteren skulle han selv sørge for arbejde. I to vintre arbejdede han på en gård som tærsker og derefter to vintre på Søllinge vindmølle.

En arbejdsdag på gården forløb som regel sådan: Man begyndte kl. 5, spiste davre kl. 6, mellemmad kl. 9 og middag kl. 12. Efter et middagshvil fik man kaffe med kandis kl. 13,30-14, kl. 16 igen mellemmad og kl. 20 aftensmad, grød med tykmælk.

Efter at have aftjent sin værnepligt gjorde han i 1873 svendestykke i Nyborg. I

1877 kom han til sin broder, der var murermester i Svinninge på Sjælland, og her kom han i forbindelse med bygmester Andreas Bentsen i Vallekilde og kom til at arbejde for ham. Bentsen havde en del arbejde i det sydlige Jylland, og derved kom Andreas Andersen til at færdes i egnen omkring Askov. I 1884 bosatte han sig ved Vejen og et par år senere i Askov. Her begyndte han at arbejde som selvstændig og opførte et stort antal bygninger, f.eks. Askov kirke, Askov højskole og mange andre.

I 1892 giftede han sig med Marie Kristensen fra Lejrskov. Som håndværker nød Andreas Andersen stor respekt og anerkendelse, og ægteparret var kendt og afholdt på egnen. Han fik mange tillidshverv og var aktiv til højt op i årene.

Da sognefoged Mads Hansen, Ellinge, i 1909 skulle bygge nyt stuehus, sendte han bud til sin gode ven og slægtning, Andreas Andersen, der lavede tegning og overslag til Toftegårds nuværende kønne, hvide stuehus. De to mænd havde en fælles oldefar, Christen Pedersen, Mosegård.

Jørgen Karl Madsen var søn af Steffen Madsen og Sidsel Jørgensen, Kathrinebjerg og blev født d. 19/6 1865. Efter sin studentereksamen blev han realskolelærer i Vordingborg, inden han studerede teologi og blev præst i Nordstrømø (Færøerne) d. 23/2 1891. Her var han, til han d. 21/5 1898 blev sognepræst i Maria Magdalena-Koed.

Jørgen Karl Madsen var meget afholdt af sine sognebørn. Han var meget musikalsk og sang og messede smukt. Kun når vejret var meget dårligt, lod han forpagteren spænde for vognen, når han skulle til kirken i Koed, ellers cyklede han, og hvis det regnede, havde han en opslået paraply i den ene hånd. Kirkebøgerne blev ført med den største akuratesse. Han interesserede sig stærkt for skolevæsenet og arbejde flittigt sammen med sin kone og deres tre sønner i den store præstegårdshave.

Jørgen Karl Madsen døde 21/4 1931.

Maren Hansen, »den fynske Maren«, blev en kendt skikkelse i københavnske kunstnerkredse som husholderske i det Carl Nielsen'ske hjem.

Hun er født d. 11/6 1866 som datter af Lavrine og Hans Nielsen, Ellingegård. Da Carl Nielsen var butikslærling i Ellinge i 1879, lærte han og Maren hinanden at kende, og gennem en søster til Thorvald Aagaard kom hun i 1904 i hjemmet hos Anne Marie og Carl Nielsen. Efter sidstnævntes død i 1931 fortsatte Maren hos Anne Marie Carl Nielsen, den kendte billedhuggerinde, og da denne døde i 1945, flyttede Maren til datteren, Anne Marie Telmany.

Da Maren fyldte 80, fejrede hun dagen hjemme i Ellinge. Her var hun så uheldig at falde og brække lårbenet; der stødte lungebetændelse til, og Maren døde en måned efter fødselsdagen. Hun blev begravet på Ellinge kirkegård.

Torben Meyer skriver i værket »Carl Nielsen, kunstneren og mennesket« om Maren bl.a.:

»Maren var på mange måder ryggraden i det Carl Nielsen'ske hjem. Hun kendte dem begge ud og ind, deres vaner, deres luner, deres livretter, og respekterede

deres arbejde. Hun blev hjemmets Cerberus. Nidkært vogtede hun deres arbejdsro, pligtopfyldende sørgede hun for, at der altid var rent, at maden stod på bordet, at børnene blev passet o.s.v. Der var altid mange mennesker, der søgte kunstner-ægteparret, men kun når Maren vidste, at de var ventede eller velkomne, eller når de ikke kom til ulejlighed, tillod hun dem at slippe ind. Hun gjorde ingen forskel på høj og lav. Engang lukkede hun således døren for den svenske minister, der kom for at overække Carl Nielsen en høj orden.

Hele familien elskede hende og behandlede hende altid som en af sine egne«.

Carl Nielsens datter, malerinden Anne Marie Telmany, skrev engang:

*Min Far hun værnede, det var et Rige
hvor Porten dertil gennem Maren gik,
og sandelig var der ej hendes Lige
til at tystne alt, naar han skrev sin Musik,
han Døren aabned til hendes Køkken,
og tit han piskede Marens Æg;
for ham var det Barndommen, var det Lykken
at sidde lænet til Marens Væg.*

Den 15. november 1927 blev Maren hyldet med denne sang:

Mel.: Det var en Lørdag Aften

*:/ Jeg vil synge om Maren,
saa godt som jeg formår. /:
Hun i en troløs Tid som et
Symbol paa Troskab staar,
ja, saadan har hun staaet snart
i flere hundred' Aar.*

*:/ Hun hører med til Gaarden
hist ved Kanalens Bred. /:
Hun vogter paa Maries og
Carl Nielsens Arbejdsfred,
hun vogter, lig en Kerberus,
paa Havens Rosenbed.*

*:/ Da Carl skrev om Jens Vejmand,
stod Maren Vagt imens. /:
Vi bad saa bønlig: Maren, slip
os ind til Carl og Jens,
men hun la' Sten i Vejen for
hver eneste Audiens.*

*:/ Maries mange Kalve
ej imponerer mig. /:
Hvad er Maries Kalve vel
mod Marens Kalvesteg.
Af det Talent som Maren har,
har hun det halve ej.*

*:/ Carl skrevet har om Maren
en herlig Symfoni, /:
»Den uudslukkelige« blev
den tituler't, fordi
den skildrer Marens Sjælsværdi
og Arbejds-Energi.*

*:/ Om Marens stærke Vilje
kan her bevidnes bedst. /:
Mon for Maries Statue
vi naaet var til denne Fest,
hvis Maren ikke havde sat
sig paa »den høje Hest«.*

*:/ For Haar à la garconne
har Maren ingen Sans. /:
»Hun bær' med Smil sin Byrde«, –
hun er sjælden her til Lands,
hun hader Jazz, men elsker
»Mascarade«s Hanedans.*

*:/ Før Visen af jeg slutter,
skal Maren Tak Du ha', /:
for trofast Sind, for Hjertes Guld,
for alt hvad Du os ga'.
En Skaal for Maren, – Hun skal ha'
tre dundrende Hurra.*

Højskoleforstander C. P. Corneliussen er født i Davinde d. 14. jan. 1881 som nr. 5 af 10 børn (hvoraf nr. 1 dog døde som spæd). Sine bedste barndomsår tilbragte han i Ellinge, idet han forældre, Anders og Marie Corneliussen, købte et bolsted dér. Efter konfirmationen tjente han ved landbruget i nogle år, inden han i 1903 kom på Gedved Seminarium, og efter et studieophold i København blev han lærer ved højskolen i Vinding. Den 1. aug. 1919 overtog han højskolen i Odder og virkede her til 1927, da helbredet tvang ham til at opgive sit arbejde. Derefter bosatte han sig i Odense, hvor han sammen med sin kone, Anna Nygaard, f. Jen-

sen, drev et pensionat i Lahngade 57, hovedsagelig for unge, læsende mennesker.

C. P. Corneliussen døde 12. aug. 1948 og blev begravet på Ellinge kirkegård, hvor også hans kone ligger begravet.

Corneliussen kæmpede for den »rene« højskole, uden fagafdelinger, fordi han mente, at fagskolen tager sigte på menneskets arbejde, men højskolen tager sigte på mennesket. Han gik ikke på kompromis med det, han anså for ret, og kæmpede for det i tale og skrift. Ved sin afsked fra højskolen sagde han: »I min tidligste ungdom gav jeg denne skole mit hjerte. Om jeg har tjent den tro og været en ret højskolemand, lader jeg andre dømme om, men dér har jeg haft nogle af mine rigeste timer, og dér har jeg været ude for storm og blæst, når jeg ikke ville bøje mig for flertalsmajestæten«.

Han skrev bogen »Omkring en fynsk bonde«, hvori han fortæller om sin farfar, Cornelius Pedersen, Davinde, der var medlem af den grundlovgivende forsamling i 1848-49, og som i sidste halvdel af forrige århundrede satte sit præg på egnens politiske og åndelige liv. C. P. Corneliussen havde meget tilfælles med sin farfar.

En nekrolog over ham slutter således: »De, der kendte Corneliussen, bevarer mindet om en mand, der forstod, at det er mands gerning at kæmpe for sandhed og ret, og som betalte, hvad det kostede.«

*Christen Hansen (1847-1928) var en kendt skikkelse i Ellinge. Han var ringer ved Ellinge kirke i en lang årrække. Under lærer Bondes sygdom og under vakan-
cen, inden lærer Vaaben i 1876 tiltrådte lærerembedet, blev undervisningen vare-
taget af »en på stedet yngre håndværker«, Christen Hansen. Christen Sadelma-
ger var brugsens første uddeler. På skiltet står »Tyende kan forsikres her«, hvil-
ket af stedets børn blev opfattet, som at det var tyvene, der kunne forsikres.*